

LEZERS HALEN HERINNERINGEN OP AAN DUET MET VALSE NOTEN

‘Ik werd veertien en gaf een verjaardagsfeestje. Er waren enkele jongens uitgenodigd die ik had leren kennen buiten de school en waar ik dus niet veel contact mee had. Eén van hen heette F. Op de dag zelf kwam hij een half uur te laat op het feestje aan, met het excuus dat hij thuis nog iets moest zoeken waarvan hij wilde dat ik het zou hebben. Het was een boek: **Duet met valse noten**. Ik was niet iemand die veel las (wat ondertussen wel veranderd is), dus ik was niet meteen door het dolle heen – maar ik vond het toch een mooi gebaar. Per slot van rekening kenden we elkaar ook niet erg goed. F. zei me dat ik het boek zo snel mogelijk moest lezen en dat ik het hem moest laten weten als het uit was. Dat deed ik dan ook. Hij vroeg me toen om op woensdagnamiddag af te spreken bij hem thuis. Na een half uurtje zei hij: ‘Ik wenste dat we in dezelfde klas zaten. Dan kon ik jouw Lander zijn’. We zijn hierna acht maanden samen geweest. Daarna heb ik het boek moeten teruggeven.’

Lisse Bonten (25) uit Antwerpen

‘Volgens mij was ik een jaar of dertien. Onder tieners was Bart Moeyaert een populaire figuur. Als je graag las, kon je er bijna niet onderuit **Duet met valse noten** gelezen te hebben. De zaken waar Bart over schreef waren zo herkenbaar.’

Isabel Vanryckeghem (41) uit Ingelmunster

‘Het boek **Duet met valse noten** was een verplicht exemplaar in het derde middelbaar. Blij dat ik was dat ik het boek moest lezen! Niet dat ik niet graag lees, maar van dit verhaal kreeg ik maar niet genoeg. Het was zo herkenbaar voor de smoorverliefde puber die ik toen was. Ongelooflijk hoe een boek alles wat ik voelde, wilde voelen, en ooit misschien al gevoeld had kon omschrijven. En de naam Lander, ik was meteen verkocht. Ooit zou ik een kind krijgen die de naam Lander zou dragen, ik wist het toen al. En kijk, vorig jaar ben ik mama geworden van een prachtige zoon: Leander. Wel niet helemaal hetzelfde, maar ik weet waar de naam van mijn zoon vandaankomt!’

Melissa Vlietinck (34) uit Oostkamp

‘Ik moest een onderwerp voor mijn scriptie vinden. Ten eerste wist ik alleen maar dat ik mijn scriptie over een Vlaamse auteur wilde schrijven maar ik had toen nog geen bepaalde schrijver gekozen. Ik heb zo met verschillende Vlaamse vrienden gesproken en een daarvan heeft mij de boeken van Bart Moeyaert aangeraden. Enkele dagen later was ik in een boekhandel in Kortrijk en daar heb ik **Duet met valse noten** gekocht. Ik heb het gedurende het weekend gelezen en dat is mij goed bevallen. Toen heb ik besloten mijn scriptie over het werk van Bart Moeyaert te schrijven en deze keuze heb ik nooit betreurd.’

Noémie Demets (30) uit Herseaux

‘Drie zomers geleden verbleef ik drie weken in de Duitse Kempen. In een lokaal winkeltje kon ik de Duitse versie op de kop tikken. Ik ben meteen aan het lezen geslagen en voelde mij een beetje thuis, maar ook weg dankzij de taal. Zo schep ik mijn eigen realiteit. Net zoals Lander, of nee, Bart.’

Wendy Claes (28) uit Evergem

‘Via een recensie in Top-magazine hoorde ik voor het eerst over **Duet met valse noten**. Ik was toen 13. Van mijn ouders kreeg ik het boek cadeau. Een lezer van het eerste uur ben ik niet, maar wel van de eerste druk. (De oorspronkelijke cover, getekend door André Sollie, vind ik nog steeds de mooiste.) Ik las heel graag en **Duet met valse noten** werd mijn lievelingsboek. Wat me zo aansprak was dat je als lezer werd uitgenodigd om in het dagboek van Lander en Liselot te lezen. Een verliefd koppeltje van mijn leeftijd, dat op plaatsen kwam die ik kende. Ook de woordspeling in de titel had iets magisch.

De mooiste straf ooit staat in dat boek beschreven.

Een jaar later, op de Boekenbeurs van 1984, liet ik voor het eerst een boek signeren. Wat was Bart Moeyaert toen nog piepjong. Er stond ook nog geen lange rij fans aan te schuiven voor een handtekening. In mijn dagboek schreef ik toen dat ik Duet zeker nooit aan iemand zou uitlenen, uit angst het niet meer terug te krijgen. Als dat (rampscenario) zou gebeuren zou ik zoveel huilen dat ons huis zou overstromen. Als ik dat nu lees, moet ik er om lachen. Na **Duet met valse noten** heb ik ongeveer alle boeken van Moeyaert gelezen. Eerst was er het lievelingsboek, en nu is er een lievelingsauteur.’

Ann Wachters (46) uit Aartselaar

‘Het verschijnen van **Duet met valse noten** kan ik me niet herinneren. Lezen kon ik in 1983 nog niet. Het Duet dat enkele jaren later in mijn handen terecht kwam, was een lichtjes vergeeld exemplaar, door mijn twee jaar oudere broer geleend uit de plaatselijke dorpsbibliotheek. Toen het boek eens op onze salontafel rondslingerde, begon ik erin te lezen en las het – tot ergernis van mijn broer – twee keer uit. Lander en Liselot werden prompt onderwerp van verschillende opstelletjes. En die knappe redacteur van Top Magazine was een ontdekking!’

Iris Vande Velde (37) uit Merchtem-Peizegem

‘**Duet met valse noten** doet mij denken aan een schoolopdracht. In het derde humaniora zouden we naar de gelijknamige musical gaan kijken en werden we verplicht om allemaal het boek te lezen vóór de voorstelling. Mijn enthousiasme was niet groot: de andere leesopdrachten kennende zou dit weer een saai en oubollig boek zijn. Tot ik het begon te lezen. Duet heb ik in één ruk uitgelezen en ondertussen al meer dan honderd keer verslonden.

Voor mij was **Duet met valse noten** de aanzet om ook andere boeken van dezelfde auteur te lezen en dat doe ik nog steeds. In mijn boekenkast staat nu ongeveer een plank volledig vol met werk van Bart Moeyaert, maar er is nog steeds plaats voor nieuw werk.’

Inge Marquenie (39) uit Moerbeke-Waas

‘S. en ik waren collega's in de supermarkt waar Bart Moeyaert al eens boodschappen doet. Wij zijn beiden fervente lezers en hevige Moeyaertfans. Het was steeds een plezier Bart in de winkel te ontmoeten. Gezien ik mijn plek in de winkel niet zomaar kon verlaten hadden we een teken afgesproken om elkaar te verwittigen als Bart in de winkel was. Door de microfoon riep ik dan: ‘Mevrouw S. voor prijs Duet met noten aub.’

Na zo'n paar keer kwam de verantwoordelijke van de winkel naar mij toe om te zeggen dat we niet Duet maar Danette verkochten en dat Danette met noten helemaal niet bestond.’

Lieve Rönne (67) uit Merksem

‘Zo'n twintig jaar geleden las ik voor het eerst een boek van Bart Moeyaert. En eigenlijk heeft dat wel voor een soort omwenteling gezorgd. Ik ben nog niet zo oud en erg veel heb ik nog niet meegemaakt, maar elke keer als het wat minder ging, heeft hij me zonder het te weten geholpen. **Duet me valse noten** was voor mij een soort droomwereld binnenstappen. Toen ik het las, stelde ik me

voor dat de plot ook mij kon overkomen en dat ik dus een beetje speciaal – en niet enkel an ugly duckling - was, want ‘mijn’ verhaal werd in een echt boek verteld. Momenteel zit mijn bladwijzer tussen pagina 30 en 31 van ‘Gedichten voor gelukkige mensen’ om me op het belang van het moment te wijzen. En de cd van ‘Broere’ ligt vaak op als ik wil glimlachen op een triest moment. Prachtig toch als je grote voorbeeld een schrijver is!’

Liesbet Daeninck (29) uit Lapscheure-Damme

‘**Duet met valse noten** is mijn eerste echte leeservaring. Niet vijftientig jaar geleden voor mij, maar wel twintig. Ik was in de fleur van mijn leven, puber en vooral op zoek naar mezelf en allicht ook wel de ware liefde. Als ik nu in mijn boekenkast kijk, het boek ondertussen flink stoffig en geel geworden, de krabbel van Bart in het boek: ‘ik hoop dat je ooit op een dag een jongen als Lander mag ontmoeten’, kan ik twintig jaar later zeggen dat ik mezelf gevonden heb, en de ‘ware liefde’. Hij heet dan wel geen Lander, maar Christiaan.’

Nance Kloosterman-Vanwysberghe (42) uit Almere (Nederland)

‘Dertig jaar geleden had ik nog niets over Lander en Liselot uit **Duet met valse noten** gehoord. Als ik de film van mijn leven vijftientig jaar terugdraai, weet ik dat Lander op het jongensnamenlijstje stond voor het geval ik ooit de trotse moeder zou worden van een zoon. Mijn eigen moeder vond die naam maar niks. Ik heb nu twee zonen, maar geen Lander.

En laat nu net mijn dochter van zeventien de mond vol hebben over de enige-echte-keigave gast van de klas: Lander!’

Ann Mispelster (56) uit Groot-Bijgaarden

‘Ik beken: ik heb alles van Bart Moeyaert gelezen, heb met knikkende knieën op de Boekenbeurs om een handtekening gevraagd, beluister en herbeluister de stadsgedichten, maar **Duet met valse noten** heb ik niet gelezen. Is het koppigheid? Schrik dat het debuut teleurstelt? Ik heb geen idee.’

Elise Vandoninck (33) uit Antwerpen

‘**Duet met valse noten** kreeg ik van mijn tante cadeau op mijn geboortefeest in 1983. Mijn toen piepjonge tante Liselotte (14) was helemaal verzot op het boek en ondanks het verschil in spelling dolblij met de naamkeuze. Ze wist uiteraard dat ik toen nog niet kon lezen en dat dat wellicht ook nog een tijdje

ging duren, maar ze wilde op dat moment al bijdragen tot mijn eerste (voor)leeservaring. Naar eigen zeggen las ze me verschillende keren uit het boek voor tijdens mijn eerste drie levensjaren en was ik opvallend aandachtig en onder de indruk. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik me daar helemaal niets meer van herinner, maar toch is mijn tante Liselotte in haar opzet geslaagd. Ik las het boek toen ik elf was en raakte er meteen verslingerd aan. Het meeslepende liefdesverhaal had me volledig in de ban en had een enorme impact op me. Ik was smoorverliefd op de personages, het verhaal, elke zin en elk woord. Ik heb het boek daarna nog ontelbare keren gelezen met als resultaat dat het nu stukgelezen in mijn boekenkast staat. Het is voor mij altijd één van mijn kostbaarste boeken geweest, te meer omdat het onlosmakelijk met verschillende periodes van mijn leven verbonden is. Ik moet niet alleen mijn tante hiervoor bedanken, maar ook Bart Moeyaert.’

Annelies Couvreur (33) uit Kortrijk

‘Toen ik twaalf was, heb ik voor de eerste keer **Duet met valse noten** gelezen. Ik was er meteen weg van! Het liefdesverhaal deed me wegdromen en het einde van het boek liet me weken niet meer los. Het toeval wil dat ik drie jaar later smoorverliefd werd op een klasgenoot met de naam — je raadt het nooit — Lander! Of dit onder invloed van het boek was, durf ik niet te zeggen. Met Lander is het uiteindelijk niets geworden, maar dat neemt niet weg dat ik nog steeds met nostalgie terugdenk aan **Duet met valse noten**.’

Griet Vermeulen (34) uit Gent

‘**Duet met valse noten** was het eerste boek van Bart Moeyaert dat ik heb gelezen, het was meteen ook het mooiste. Ik zat in het vijfde leerjaar toen ik voor het eerst over Bart hoorde, de meester die ik toen had was een grote fan van hem en gaf me het boek toen we naar de bibliotheek gingen. Ik heb het gelezen toen ik bij mijn grootouders was in de grote vakantie, aan zee. Ik heb het nadien nog vaak gelezen. Nu zit ik in het derde middelbaar en schrijf zelf gedichten en verhalen, Liselot is ook de schuilnaam die ik de eerste keer heb opgegeven bij het inzenden voor de Soetendaele Poëziewedstrijd. Het verhaal dat ik vorige zomer ben beginnen schrijven, het is wel nog steeds niet af, gaat ook over een jongen en een meisje. Ze leren elkaar kennen op kamp en verliezen elkaar nadien uit het oog, maanden later komen ze elkaar terug tegen na eigenlijk een stom toeval. Ik ben op het idee gekomen door **Duet met valse noten**. Dat wordt ook om de beurt verteld, door Lander en Liselot.’

Liesbeth Gilis (23) uit Tielt-Winge

‘Mijn dochter heeft **Duet met valse noten** altijd een prachtig boek gevonden. Ze is nu reeds 21 en ik denk dat het ongeveer een jaar of 7 geleden moet zijn dat ze het boek voor het eerst uit de bibliotheek ontleende en me er vol enthousiasme over vertelde. Het bleef niet bij dat éne boek, ze is het werk van Bart Moeyaert altijd blijven volgen en lezen. Misschien moet ik het ook eens gaan lezen.’

Martine Lapauw (55) uit Ingelmunster

‘Hoe dit boek mij ‘got hooked on Bart’s words’? Nadat ik hem in Saint-Amour had gezien wou ik absoluut zijn woorden ook lezen, en niet enkel horen. Het eerste boek dat ik te pakken kreeg in de boekhandel was ‘Het is de liefde die we niet begrijpen’. Helaas ging dit boek er niet in. Toch wilde ik niet opgeven en probeerde het opnieuw. In de kringloopwinkel in Leuven vond ik **Duet met valse noten** en las het van pagina 1 tot het einde in een ruk uit. Het betoverde me, het deed me hopen en het gaf een goed gevoel. Sindsdien is Bart mijn woordenvriend en heeft hij de kracht om mijn verbeelding mee te nemen op plaatsen van onschuld en durf. **Duet met valse noten** was een uitnodiging en een smaakpalet als geen ander.’

Vicky De Jonghe (34) uit Rumst

‘Ik zal maar eerlijk zijn: ik heb het boek nog nooit gelezen. Ik heet Judith, de naam die Bart eerst aan Liselot had gegeven. Bart Moeyaert is enkele jaren geleden op onze school geweest en heeft over zijn leven verteld, en dus ook over zichzelf als klein jongetje, met zijn verzonnen vriendinnetje Judith. Ik weet het nog goed, ik zat op de eerste rij en moest zo erg lachen dat Bart Moeyaert me aankeek en vroeg: ‘Jij heet zeker Judith?’ Maar dat zal hij vast niet meer weten.’

Judith Goris (23) uit Lummen

‘In 1983 was ik dertien. Ik weet niet of ik toen **Duet met valse noten** gelezen heb. Ik denk dat het een jaar of twee later was. Voor mij was het de eerste liefdesroman (en volgens mij ook de enige in die tijd) die ik las. En net zoals ik toen zeker en vast verliefd was op een meisje (in het geheim, het is te zeggen: ik was de enige die het wist), was ik waarschijnlijk nog meer verliefd op de liefde zelf. Het gevoel, de aantrekkingskracht, het kunnen dromen. Vandaar dat Barts boek me wel aantrok. Mee mogen beleven met die twee jonge geliefden, en dan dat fatalisme. Ik herinner me ook de scène waar Liselot per toeval haar hand

onder Landers pyjama liet glijden. Ik smolt daarvan! Maar een groot lezer was ik toen nog niet. Dat is pas later gekomen. Nu lees ik boeken aan een stuk door. Zeker ook die van Bart Moeyaert. En om eerlijk te zijn, ik vind haast alle boeken die na **Duet met valse noten** zijn geschreven beter.'

Stefan Bosmans (45) uit Lummen

'Enkele jaren geleden heb ik **Duet met valse noten** voor het eerst gelezen. Ik hoorde toen ook al niet echt meer bij de jeugd maar het boek deed wel van alles terug naar boven komen. De eerste verliefdheid. Zou hij ook? Zou hij niet? De eerste kus. De eerste ruzie. Onlangs heb ik het opnieuw gelezen. Mijn dochter en zoon zitten ondertussen in het middelbaar en Lander en Liselot deden me vaak aan hen denken. De geschiedenis herhaalt zich voortdurend.'

Carine Vanwalleghem (53) uit Sint-Joris-Winge

'**Duet met valse noten** was het eerste boek dat ik van Bart Moeyaert heb gelezen. Op de één of andere manier heeft dit boek me echt ontroerd. Door dit boek te lezen ben ik zelf ook gaan schrijven, ben ik zelf ook gedichten gaan maken. Het schrijven van boeken en gedichten heeft misschien niet zoveel met het boek te maken maar iets in mij is losgekomen dat zegt van hé, ik wil ook zo een prachtig verhaal kunnen schrijven.

Het boek heeft mij ook de hoop gegeven dat mensen ooit zullen beseffen dat niet alleen het uiterlijke van iemand moet tellen om er verliefd op te worden, want dat vergeten veel mensen. Ik heb vele het boek direct aangeraden omdat het gewoon zo mooi is! Wat dit boek toch niet allemaal al heeft betekent voor mij! En stiekem wil ik mijn zoon, als ik een zoon zou hebben natuurlijk, Lander noemen!'

Julie Baeten (24) uit Borgerhout

'Toen onze dochter vijftien was, stond haar hele klas op zijn kop voor Clouseau. Veerle dweeptte ook wel met ze, maar veel meer dweeptte ze met Bart Moeyaert, en jawel: met **Duet met valse noten**. Bart heeft toen eens voor Sinterklaas gespeeld, al zijn boeken werden haar opgestuurd, getekend en wel, ze was er heel blij mee. Ondertussen heeft Veerle zelf vier kindjes, waarvan Hannah zelf ook boekjes begint te lezen. De geschiedenis herhaalt zich. **Duet met valse noten** komt zeker nog vaak uit de boekenkast.'

Moniek De Wilde uit Zevegem

‘Een klas met voorin een man. Klein van gestalte. Met snor. In zijn linkerhand een schriftje. Hij zwaaide ermee, zachtmoedig. Maar wij moesten het horen. Wij wisten niet wat schrijven was. Nee, dat wisten wij niet. Een opstel schreven wij in het beste geval de avond ervoor! Wij telden tot we voldoende woorden bijeen hadden geraapt! Zonder schroom dienden we dat opstel in en we hoopten dat er voldoende punten opstonden als we het terugkregen. Wij wisten niet wat schrijven was. Elke dag opnieuw. Toevoegen, schrappen, opnieuw toevoegen, bijschaven, wachten, schrijven. Eén jongeman had dat wel begrepen en hij was ook leerling van hem geweest. Zijn verhaal werd uitgegeven. Hadden we het goed begrepen? Hadden we het allemaal goed begrepen?’

Inge Slock (48) uit Evergem

‘**Duet met valse noten** is een herinnering aan een zeer leuk schooljaar. Vóór dat jaar was ik absoluut niet geïnteresseerd in het vak Nederlands, tot ik een supergoede leerkracht kreeg. Hij leerde me ontzettend veel bij en ik keek uit naar zijn lessen. Ik leerde Nederlandse muziek te appreciëren en ging steeds vaker naar toneel. Ik vond het altijd zeer moeilijk om boeken te vinden die ik wel degelijk goed vond, tot hij op een dag een literatuurlijstje meegaf. Er stonden twee boeken van Bart Moeyaert op: ‘Blote handen’ en ‘Dani Bennoni’. Ik haastte me dus naar de bib, maar uiteraard waren die boeken net niet aanwezig! Toen zag ik **Duet met valse noten** staan en besloot het te lenen. Ik was meteen verkocht! Dit boek is dus het eerste Moeyaert-boek dat ik las en een geweldige herinnering aan de beste leerkracht ooit! Ik bewonder deze leerkracht enorm. Door hem ben ik onder andere een zeer grote fan van Bart Moeyaerts boeken geworden.’

Emilie Desclée (23) uit Edegem